Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. vasario 6 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – Komisijos dokumentai, susiję su Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimu – Trečiojo asmens parengti dokumentai – Valstybės narės parengti dokumentai – Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 – Dalinis atsisakymas leisti susipažinti – Visiškas atsisakymas leisti susipažinti – Pareiga motyvuoti – Išimtis, susijusi su teismo proceso apsauga – Viršesnis viešasis interesas“

Byloje T-485/18

Compañía de Tranvías de la Coruña, SA, įsteigta La Korunjoje (Ispanija), atstovaujama advokato J. Monrabà Bagan,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą W. Mölls ir C. Ehrbar,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2018 m. birželio 7 d. Komisijos sprendimą, kuriuo iš dalies ar visiškai atsisakyta leisti ieškovei susipažinti su dokumentais, susijusiais su Prancūzijos Respublikai perduota Komisijos nuomone dėl metro linijų sutarties galiojimo iki 2039 m.,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė kolegijos pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai V. Kreuschitz (pranešėjas) ir N. Półtorak,

kancleris E. Coulon,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2017 m. gruodžio 19 d. ieškovė *Compañía de Tranvías de la Coruña, SA* paprašė leisti susipažinti su tam tikrais Europos Komisijos mobilumo ir transporto generalinio direktorato (GD) dokumentais pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

2 Prašyme leisti susipažinti ieškovė rėmėsi tuo, kad įsigaliojo 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, 2007, p. 1) ir *loi française n° 2009-1503, du 8 décembre 2009, relative à l'organisation et à la régulation des transports ferroviaires et portant diverses dispositions relatives aux transports* (2009 m. gruodžio 8 d. Prancūzijos įstatymas Nr. 2009-1503 dėl geležinkelių transporto organizavimo ir reguliavimo bei dėl įvairių su transportu susijusių nuostatų) (JORF, 2009 m. gruodžio 9 d., p. 21226). Be to, ji paaiškino, kad žinojo apie tai, jog Komisija Prancūzijos Respublikai perdavė savo nuomonę dėl metro linijų sutarties galiojimo iki 2039 m. Šiomis aplinkybėmis ji paprašė leisti susipažinti su visais esamais su šiuo klausimu susijusiais dokumentais, įskaitant visą vidaus susirašinėjimą, ir su visais dokumentais, susijusiais su šiuo klausimu, kuriais buvo arba nebuvo pasikeista su *Société nationale des chemins de fer français* (SNCF), *Régie autonome des transports parisiens* (RATP) arba Prancūzijos vyriausybės atstovais ar atsakingaisiais asmenimis, Komisijos nuomonėmis, susitikimų protokolais ar visais kitais bet kokio pobūdžio dokumentais, susijusiais su šiuo klausimu.

3 2018 m. kovo 5 d. raštu Mobilumo ir transporto generalinio direktorato generalinis direktorius pranešė ieškovei, kad prašymas leisti susipažinti dokumentais apima 27 dokumentus ir kad juos išnagrinėjęs jis, remdamasis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktu ir 2 dalies antra įtrauka, nusprendė leisti iš dalies susipažinti su 13 iš šių 27 dokumentų ir atsisakyti atskleisti 14 kitų dokumentų. Prie savo rašto Komisija pridėjo minėtų 27 dokumentų sąrašą ir dokumentus, su kuriais buvo leista iš dalies susipažinti.

4 2018 m. kovo 19 d. ieškovė pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnį pateikė Komisijai kartotinį prašymą ir paragino ją peržiūrėti 2018 m. kovo 5 d. rašte išdėstytą poziciją. Šiame prašyme ji užginčijo visišką ir dalinį atsisakymą atskleisti nagrinėjamus dokumentus dėl to, kad jis buvo pateisinamas teismo proceso apsauga pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką.

5 2018 m. birželio 7 d. Komisijos Generalinio sekretoriaus sprendimu, Komisijos vardu priimtu pagal Reglamento Nr. 1049/2001 įgyvendinimo taisyklių 4 straipsnį (C (2018) 3780 *final*), buvo pateiktas atsakymas į kartotinį prašymą (toliau – ginčijamas sprendimas).

6 Ginčijamame sprendime Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka, pirma, patvirtino atsisakymą atskleisti dešimt savo dokumentų ir keturis Prancūzijos Respublikos dokumentus, antra, patvirtino leidimą iš dalies susipažinti su dešimčia jos dokumentų ir, trečia, visiškai neleido susipažinti su trimis RATP dokumentais, kuriuos buvo leista atskleisti iš dalies. Šį sprendimą ji motyvavo būtinybe apsaugoti vykdomą teismo procesą bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), o kiek tai susiję su paskutiniais trimis dokumentais – 2018 m. liepos 12 d. Nutartis *RATP / Komisija* (T-250/18 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:458) ir 2019 m. rugsėjo 12 d. Nutartis *RATP / Komisija* (T-250/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:615). Ji iš esmės laikėsi nuomonės, kad šių dokumentų neatskleistų dalių turinys buvo glaudžiai susijęs su teisiniais klausimais, iškeltais

atitinkamuose teismo procesuose. Be to, Komisija nagrinėjo, ar buvo galima leisti iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais, o gal viršesnis viešasis interesas galėjo pateisinti jų atskleidimą, ir užbaigusi šį nagrinėjimą patvirtino savo dalinį ar visišką atsisakymą leisti susipažinti su atitinkamais dokumentais.

Procesas ir šalių reikalavimai

7 2018 m. rugpjūčio 9 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.

8 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

9 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

10 Pagal savo procedūros reglamento 91 straipsnio c punktą Bendrasis Teismas 2019 m. gegužės 3 d. nutartimi paprašė Komisijos pateikti visus dokumentus, su kuriais ginčijamame sprendime buvo iš dalies ar visiškai atsisakyta leisti susipažinti. Komisija šiuos dokumentus pateikė per nustatytą terminą.

11 Be to, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones Bendrasis Teismas paprašė šalių pateikti tam tikrus dokumentus ir pateikė joms rašytinius klausimus. Šalys pateikė šiuos dokumentus ir atsakė į klausimus per nustatytą terminą.

12 Nė viena šalis nepateikė prašymo būti išklausyta per teismo posėdį pagal Procedūros reglamento 106 straipsnį. Bendrasis Teismas (trečioji kolegija), taikydamas Procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį, nusprendė priimti sprendimą, nerengdamas žodinės proceso dalies.

Dėl teisės

Pirminės pastabos

13 Išdėsčiusi kiekvieną iš pagrindų ieškovė Bendrojo Teismo taip pat prašo nurodyti Komisijai perduoti jai dokumentus, su kuriais ginčijamame sprendime jai buvo visiškai ar iš dalies atsisakyta leisti susipažinti.

14 Šie prašymai turi būti atmesti kaip nepriimtini. Iš tiesų iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Bendrasis Teismas, vykdydamas teisėtumo kontrolę pagal SESV 263 straipsnį, negali duoti nurodymų institucijoms arba vietoj jų priimti sprendimo. Šis teisėtumo kontrolės apribojimas taikomas visose ginčų, kuriuos gali nagrinėti Bendrasis Teismas, srityse (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 3 d. Nutarties *Z / Komisija*, T-173/09, nepaskelbta Rink., EU:T:2010:221, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. spalio 9 d. Sprendimo *Pint / Komisija*, T-634/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:662, 19 punktą).

Dėl pirmojo pagrindo

Dėl pirmojo pagrindo apimties

15 Ieškovė mano, kad atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais, kurių ji prašė nagrinėjamu atveju, negalėjo būti pateisinamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtrauką. Jos teigimu, pagrindinis prašymo leisti susipažinti su dokumentais tikslas – nustatyti *dies a quo*, kurį Komisija taiko viešųjų paslaugų sutartims, sudarytoms pagal Europos Sąjungos teisę ir nacionalinę teisę, kai joms taikoma Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies b punkte numatyta išimtis. Ieškovė mano, kad nė viename iš prejudicinių klausimų, pateiktų bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), Teisingumo Teismo nebuvo aiškiai prašoma išaiškinti ar apibrėžti *dies a quo* dėl viešųjų paslaugų sutarčių, kurios sudarytos pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę ir kurioms taikoma ši išimtis. Ji nemato jokio tiesioginio ryšio, kurio reikia norint taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką, tarp minėtų bylų ir jos iš pradžių prašytos informacijos. Be to, Komisija konkrečiai ir individualiai neišnagrinėjo dokumentų, su kuriais prašoma leisti susipažinti, turinio.

16 Tuo remdamasi ieškovė daro išvadą, kad ginčijamame sprendime nėra pakankamai motyvų, kad prašymas leisti susipažinti būtų susietas su bylomis, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), ir būtų pateisintas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytos išimties taikymas. Konkrečiai kalbant, ji mano, kad vertinant, ar institucija tinkamai paaiškino savo sprendimą, reikia, kad rizika, jog bus pakenkta teismo procesui, būtų pagrįstai nuspėjama, o ne vien hipotetinė. Šiuo tikslu išvados turi būti pagrįstos išsamiais paaiškinimais, atsižvelgiant į konkretų ataskaitos turinį, leidžiančiais suprasti priežastis, dėl kurių jo atskleidimas galėtų labai pakenkti sprendimų priėmimo procesui. Be to, akto motyvai neturi būti bendri ir abstraktūs. Ieškovės teigimu, ginčijamame sprendime nėra jokių išsamių argumentų, kuriais būtų galima pateisinti dalinį ar visišką atsisakymą leisti susipažinti su prašomais dokumentais.

17 Komisija iš esmės mano, kad visų nagrinėjamų dokumentų ar jų dalies neatskleidimas buvo pateisinamas pakankamo ryšio tarp šių dokumentų ir Teisingumo Teisme bylose, kuriose vėliau priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), iškeltų teisinių klausimų buvimu ir kad ginčijamas sprendimas buvo tinkamai motyvuotas.

18 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors pirmasis ieškinio pagrindas formaliai susijęs su „esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu“, tam tikri šiam pagrindui pagrįsti pateikti argumentai susiję su pareiga motyvuoti ar su motyvavimo pagrįstumo klausimu.

19 Šiuo aspektu reikia priminti, kad pareiga motyvuoti yra bendrasis Sąjungos teisės principas, įtvirtintas SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalyje, pagal kurį kiekvienas Sąjungos institucijų priimtas teisės aktas turi būti motyvuotas. Ši pareiga reiškia, kad Sąjungos institucijos turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad, pirma, suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priimtos priemonės pagrindimu, kad galėtų apginti savo teises, ir, antra, kompetentingas teismas galėtų atlikti jo kontrolę (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63 punktas ir 2013 m. birželio 4 d. Sprendimo *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, 53 punktas; taip pat žr. 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Komisija / Edison*, C-446/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:798, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

20 Taigi, kalbant apie Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų taikymą, buvo nuspręsta, kad institucijos pareiga motyvuoti sprendimą, kuriuo atsisakoma leisti susipažinti su dokumentu, siekiama, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kad jis galėtų sužinoti, ar sprendimas yra

pagrįstas, o gal jame yra trūkumų, dėl kurių galima ginčyti jo galiojimą, ir, antra, sudaryti galimybę Sąjungos teismui vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę. Šios pareigos apimtis priklauso nuo atitinkamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių (žr. 2007 m. balandžio 25 d. Sprendimo *WWF European Policy Programme / Taryba*, T-264/04, EU:T:2007:114, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

21 Atsižvelgiant į pareigos motyvuoti turinį ir paskirtį Sąjungos teisės sistemoje, ji buvo pripažinta esminiu reikalavimu, kurį teismas gali ar net turi nagrinėti savo iniciatyva (šiuo klausimu žr. 2009 m. gegužės 20 d. Sprendimo *VIP Car Solutions / Parlamentas*, T-89/07, EU:T:2009:163, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją) ir kurį reikia skirti nuo motyvavimo pagrįstumo klausimo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės (2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Komisija / Edison*, C-446/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:798, 20 punktas; taip pat žr. 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Total / Komisija*, C-597/13 P, EU:C:2015:613, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

22 Taigi šiuo atveju reikia įvertinti, pirma, argumentus, kuriais grindžiamas kaltinimas, susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu, ir, antra, argumentus, pateiktus grindžiant kaltinimą, susijusį su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos pažeidimu.

Dėl kaltinimo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

23 Kiek tai susiję su 20 Komisijos parengtų dokumentų, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad buvo iš dalies ar visiškai atsisakyta leisti su jais susipažinti. Šią poziciją Komisija tame sprendime motyvavo tuo, kad dokumentai buvo susiję su Prancūzijos teisės aktų suderinamumu su Reglamentu Nr. 1370/2007 ir apėmė jos, RATP ir Prancūzijos valdžios institucijų susirašinėjimą, taip pat įvairių jos tarnybų, įskaitant teisės tarnybą, susirašinėjimą. Be to, Komisija pažymėjo, kad vienas iš prejudicinių klausimų, Italijos Valstybės Tarybos pateiktų Teisingumo Teismui bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), buvo susijęs su minėto reglamento nuostatų, kurios aptartos vertinant minėtus Prancūzijos teisės aktus, aiškinimu. Tuo remdamasi ji padarė išvadą, kad prašomuose dokumentuose esanti informacija buvo tiesiogiai susijusi su Italijos Valstybės Tarybos pateiktais prejudiciniais klausimais, kuriuos Teisingumo Teismas gali nagrinėti. Jos teigimu, dėl šios priežasties prašomų dokumentų visiškas atskleidimas pakenktų šių vykdomų teismo procesų bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), apsaugai. Komisija minėtame sprendime taip pat patikslino, kad prašomų dokumentų atskleidimas labai pakenktų jos, Prancūzijos valdžios institucijų ir RATP padėčiai minėtose bylose, kurios dar buvo nagrinėjamos, nes šiuose dokumentuose buvo vidaus svarstymų ir argumentų, kurie galėtų būti panaudoti taip, kad vykdomų procesų šalys atsidurtų nepalankioje padėtyje.

24 Kiek tai susiję su keturiais Prancūzijos valdžios institucijų dokumentais, Komisija ginčijamame sprendime padarė išvadą, kad šios institucijos nurodė tinkamus motyvus, dėl kurių turėtų būti neleista su jais susipažinti taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką. Ji pažymėjo, kad šios institucijos manė, jog prašomi dokumentai buvo glaudžiai susiję su teisiniais klausimais, kuriuos Italijos Valstybės Taryba iškėlė vykdomuose teismo procesuose bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), ir kad iš pirmo žvilgsnio šie argumentai pateisina minėtos nuostatos taikymą. Todėl Komisija nusprendė jų neatskleisti, taikydama šią nuostatą.

25 Kiek tai susiję su trimis RATP dokumentais, Komisija ginčijamame sprendime pažymėjo, kad dalinį šių dokumentų atskleidimą, dėl kurio buvo nuspręsta atsakant į prašymą leisti su jais susipažinti, RATP užginčijo Sąjungos teismuose (žr. bylas, kuriose vėliau buvo priimta 2018 m. liepos 12 d. Nutartis *RATP / Komisija* (T-250/18 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:458) ir 2019 m. rugsėjo 12 d. Nutartis *RATP / Komisija* (T-250/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:615), todėl ji negalėjo suteikti galimybės su jais susipažinti pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką ne tik dėl nagrinėtų

bylų, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), bet ir dėl bylos, kurioje priimta 2019 m. rugsėjo 12 d. Nutartis *RATP / Komisija* (T-250/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:615) ir kuri dar buvo nagrinėjama.

26 Galiausiai Komisija atsisakė leisti iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais, motyvuodama tuo, kad nėra galimybės leisti su jais susipažinti nepakenkiant atitinkamiems interesams. Ji taip pat padarė išvadą, kad nėra viršesnio viešojo intereso, pateisinančio šių dokumentų atskleidimą. Visų pirma ji laikėsi nuomonės, kad net jeigu galėjo būti tam tikras viešasis interesas, pagrindžiantis Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies išaiškinimo klausimus, nebuvo pagrindo atsižvelgti į konkretų pareiškėjos interesą nagrinėjant prašymą leisti susipažinti pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Todėl ji nusprendė, kad šiuo atveju nėra viršesnio viešojo intereso, kuris galėtų būti svarbesnis už šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nurodytą interesą apsaugoti vykdomus teismo procesus.

27 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, jog Komisija pateikė ieškovei pakankamai informacijos, kad ji galėtų žinoti, ar sprendimas yra pagrįstas arba ar jame yra trūkumų, dėl kurių galima ginčyti jo galiojimą. Be to, remdamasi šiais motyvais ieškovė šioje byloje galėjo ginčyti tiek Komisijos išvadą, kad buvo tiesioginis ryšys tarp bylų, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), ir ieškovės prašomos informacijos, tiek išvadą, kad nagrinėjamu atveju buvo tinkamai atsižvelgta į viršesnį viešąjį interesą.

28 Be to, ginčijamo sprendimo motyvai leidžia Bendrajam Teismui atlikti minėto sprendimo teisėtumo kontrolę.

29 Taigi kaltinimą, grindžiamą pareigos motyvuoti pažeidimu, reikia atmesti.

Dėl kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos pažeidimu

– Bendrai dėl teisės susipažinti su dokumentais

30 Kaip nurodyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 konstatuojamojoje dalyje ir 1 straipsnyje, jo tikslas – užtikrinti visuomenei kuo platesnę teisę susipažinti su institucijų dokumentais. Vis dėlto šiai teisei taikomi tam tikri apribojimai, grindžiami viešuoju ar privačiu interesu. Taigi šio reglamento 4 straipsnyje numatyta išimčių sistema, pagal kurią institucijos gali nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais, kuriuos atskleidus nukentėtų kurio nors iš pagal šį straipsnį saugomo intereso apsauga.

31 Kadangi tokiomis išimtimis nukrypstama nuo principo, pagal kurį visuomenei turi būti suteikta kuo platesnė teisė susipažinti su dokumentais, jos turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai (žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Philip Morris / Komisija*, T-18/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:487, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

32 Be to, vien aplinkybės, kad dokumentas susijęs su interesu, saugomu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatyta teisės susipažinti išimtimi, nepakanka šios išimties taikymui pagrįsti (2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Taryba / in't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 51 punktas ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Philip Morris / Komisija*, T-18/15, EU:T:2016:487, 34 punktas).

33 Iš tiesų, viena vertus, jeigu atitinkama institucija nusprendžia neleisti susipažinti su prašomu pateikti dokumentu, ji iš esmės privalo paaiškinti, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pakenkti interesui, saugomam Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytos išimties, kuria ji remiasi. Be to, tokio pakenkimo rizika turi būti pagrįstai nuspėjama, o ne tik hipotetiška

(2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Taryba / in't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 52 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Philip Morris / Komisija*, T-18/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:487, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

34 Kita vertus, kai institucija taiko vieną iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, ji privalo įvertinti konkretų interesą, kuris turi būti saugomas neatskleidžiant atitinkamo dokumento, ir bendrąjį interesą, kad su šiuo dokumentu būtų leista susipažinti, atsižvelgiant į naudą, atsirandančią, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1049/2001 2 konstatuojamojoje dalyje, dėl padidėjusio skaidrumo, t. y. didesnio piliečių dalyvavimo priimant sprendimus ir didesnio administracijos teisėtumo, veiksmingumo bei atskaitomybės piliečiui masto demokratinėje sistemoje (žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Philip Morris / Komisija*, T-18/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:487, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

35 Be to, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, teisminė ir administracinė veikla nereikalauja tokio paties masto galimybės susipažinti su dokumentais, kokio reikalauja Sąjungos institucijos teisėkūros veikla (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 60 punktą ir 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 77 punktą).

36 Galiausiai vienos iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių taikymas turi būti grindžiamas aplinkybėmis, buvusiomis sprendimo neleisti susipažinti su dokumentais remiantis šia išimtimi priėmimo dieną. Iš tiesų Sąjungos akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo momentu buvusias faktines ir teisines aplinkybes (žr. 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

– Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos

37 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų teismo proceso apsauga, nebent atitinkamo dokumento atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

38 Teismo proceso apsauga visų pirma reiškia, kad turi būti užtikrintas tiek procesinio lygiateisiškumo principo laikymasis, tiek geras teisingumo vykdymas ir teismo proceso vientisumas.

39 Viena vertus, kalbant apie procesinio lygiateisiškumo principo laikymąsi, reikia pažymėti, kad jeigu dokumentų, kuriuose išdėstyta institucijos pozicija dėl ginčo, turinys turėtų būti viešų diskusijų dalykas, jų kritika galėtų neigiamai paveikti institucijos atitinkamuose teismuose ginamą poziciją. Be to, kitos šalies galimybė susipažinti su dokumentais, susijusiais su institucijos pozicija vykdomame teismo procese, galėtų iškraipyti būtiną pusiausvyrą tarp bylos šalių, kuria grindžiamas procesinio lygiateisiškumo principas, nes įpareigojimas atskleisti būtų taikomas tik vienai institucijai, kurios prašoma leisti susipažinti su jos dokumentais, o ne visoms proceso šalims. Procesinio lygiateisiškumo principo būtina laikytis, nes jis neatsiejamas nuo pačios teisingo bylos nagrinėjimo sąvokos (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 86 ir 87 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją ir 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 132 punktą).

40 Kita vertus, kalbant apie gerą teisingumo vykdymą ir teismo proceso vientisumą, reikia priminti, kad teisės susipažinti su dokumentais netaikymas teisminei veiklai pateisinamas atsižvelgiant į būtinybę per visą teismo procesą užtikrinti šalių tarpusavio diskusijų ir atitinkamo teismo pasitarimų nagrinėjamoje byloje sklandumą ir kad nebūtų išorinio poveikio teisminei veiklai. Dokumentų, kuriuose išdėstyta institucijos vykdomame teismo procese ginama pozicija, atskleidimas leistų daryti (net jeigu taip būtų

vien visuomenės manymu) išorinį spaudimą teisminei veiklai ir pakenktų diskusijų sklandumui (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 92, 93 ir 130 punktus).

41 Taigi pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką viešasis interesas neleidžia atskleisti tik konkretaus teismo proceso tikslais parengtų dokumentų turinio. Šie dokumentai apima per teismo procesą pateiktus paaiškinimus ar aktus, vidaus dokumentus, susijusius su nagrinėjamos bylos parengtiniu tyrimu, ir su byla susijusį atitinkamo generalinio direktorato susirašinėjimą su teisės tarnyba ar advokatų biuru (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Philip Morris / Komisija*, T-18/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:487, 51 ir 52 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

42 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką taip pat draudžiama atskleisti dokumentus, kurie buvo parengti ne vien dėl konkretaus ginčo ir kurių atskleidimas konkrečioje byloje gali pažeisti procesinio lygiateisiškumo principą. Vis dėlto tam, kad ši išimtis galėtų būti taikoma, reikia, kad prašomi dokumentai sprendimo, kuriuo atsisakoma leisti su jais susipažinti, priėmimo momentu turėtų reikšmingą ryšį arba su Sąjungos teisme vykstančiu teismo procesu, dėl kurio atitinkama institucija remiasi išimtimi, arba su nacionaliniame teisme vykstančiu procesu, su sąlyga, kad jame keliamas Sąjungos teisės akto aiškinimo ar galiojimo klausimas, todėl, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra labai tikėtinas. Abiem atvejais, nors minėti dokumentai nebuvo parengti per konkretų teismo procesą, galėtų būti labai pakenkta atitinkamo teismo proceso vientisumui ir šalių procesiniam lygiateisiškumui, jei šalys pasinaudotų privilegijuota galimybe susipažinti su kitos šalies vidaus informacija, glaudžiai susijusia su nagrinėjamos bylos arba bylos, kuri tuojau pat gali būti pradėta, teisiniais aspektais (2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Philip Morris / Komisija*, T-796/14, EU:T:2016:483, 88–90 punktai ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Philip Morris / Komisija*, T-18/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:487, 64 ir 65 punktai).

43 Galiausiai pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtraukoje numatytą išimtį dokumentus draudžiama atskleisti tik tol, kol išlieka pakenkimo teismo procesui rizika (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 130–135 punktus), taigi šios išimties taikymas yra ribotas laiko atžvilgiu.

– *Dėl ginčijamo sprendimo apimties*

44 Ginčijamame sprendime Komisija visiškai ar iš dalies atsisakė leisti susipažinti su 27 prašomais dokumentais, nes jų atskleidimas darytų neigiamą poveikį vykdomam teismo procesui bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), o, RATP dokumentų atveju – vykdomam teismo procesui bylose, kuriose vėliau buvo priimta 2018 m. liepos 12 d. Nutartis *RATP / Komisija* (T-250/18 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:458) ir 2019 m. rugsėjo 12 d. Nutartis *RATP / Komisija* (T-250/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:615). Iš esmės ji manė, kad visi dokumentai, su kuriais visiškai ar iš dalies nebuvo leista susipažinti, patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytos išimties taikymo sritį, nes jie yra susiję su Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio aiškinimu, kuris buvo analizuojamas Teisingumo Teismo nagrinėtose bylose, kuriose vėliau priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237).

45 Ieškovė ginčija šią išvadą. Iš esmės ji mano, kad nėra tiesioginio ryšio tarp bylų, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), ir prašomos informacijos, todėl jos atskleidimas negali neigiamai paveikti šiose bylose vykdomo teismo proceso. Ieškovė, be kita ko, teigia, kad viešųjų paslaugų sutarčių, sudaromų taikant Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies b punkte numatytą išimtį, *dies a quo* klausimas neturėjo tiesioginio ryšio su minėtose bylose Italijos teismo pateiktais prejudiciniais klausimais.

46 Vis dėlto ketvirtasis prejudicinis klausimas, kurį Italijos teismas Teisingumo Teismui pateikė bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), suformuluotas taip:

„Ar dėl pradinio tiesiogiai sudarytos sutarties termino, kuris viršija trisdešimties metų terminą ir baigiasi 2039 m. gruodžio 3 d. (termino pradžia skaičiuojama nuo Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 įsigaliojimo datos), sutartis bet kuriuo atveju yra nesuderinama su to paties reglamento kartu taikomų 5 straipsnio ir 8 straipsnio 3 dalies principais, ar šį neatitikimą galima laikyti automatiškai ištaisytu bet kuriais teisiniais tikslais terminą netiesiogiai sutrumpinus *ex lege* (8 straipsnio 3 dalis) iki minėto trisdešimties metų termino?“

47 Taigi Italijos teismas pateikia Teisingumo Teismui klausimą dėl sutarties, numatytos kartu taikomose Reglamento Nr. 1370/2007 5 straipsnio ir 8 straipsnio 3 dalies nuostatose, sudarymo teisinių padarinių ilgesniam kaip 30 metų laikotarpiui, kuris baigiasi 2039 m. gruodžio 3 d. Pateikdamas šį klausimą jis remiasi prielaida, kad to reglamento 8 straipsnio 3 dalyje nurodytas 30 metų terminas pradedamas skaičiuoti nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos. Vis dėlto ši prezumpcija Teisingumo Teismo nesaisto. Tai taip pat pasakytina apie generalinio advokato H. Saugmandsgaard Øe išvadą sujungtose bylose *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2018:869), kuri buvo priimta po ginčijamo sprendimo priėmimo, taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 36 punkto, į ją neturi būti atsižvelgta šioje byloje.

48 Taigi ieškovė klaidingai tvirtina, kad viešųjų paslaugų sutarčių, sudaromų taikant Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies b punkte numatytą išimtį, *dies a quo* klausimas nebuvo tiesiogiai susijęs su bylose, kuriose vėliau priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), Italijos teismo pateiktais prejudiciniais klausimais.

– *Dėl galimybės susipažinti su Komisijos dokumentais*

49 Pirma, ginčijamame sprendime Komisija visiškai atsisakė leisti susipažinti su dešimčia savo dokumentų dėl to, kad jų atskleidimas turėtų neigiamos įtakos šalių pozicijai ir diskusijų sklandumui vykdomame teismo procese bylose, kuriose nuo tada buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237).

50 Tarp aptariamų dešimties dokumentų yra 2014 m. lapkričio 24 d. Mobilumo ir transporto generalinio direktorato vidaus raštas, trys 2011 m. liepos 15 d., 2012 m. vasario 6 d. ir 2014 m. spalio 28 d. to generalinio direktorato raštai, skirti Komisijos teisės tarnybai, trys 2012 m. balandžio 30 d., 2012 m. gegužės 25 d. ir 2014 m. balandžio 9 d. generalinio direktorato raštai, skirti Komisijos pirmininko pavaduotojo S. Kallas kabinetui, ir trys 2011 m. liepos 25 d., 2012 m. balandžio 24 d. ir 2014 m. gruodžio 1 d. Komisijos teisės tarnybos raštai šiam generaliniam direktoratui.

51 Teisės tarnybos raštai Mobilumo ir transporto generaliniam direktoratui ir šio direktorato raštai Komisijos teisės tarnybai, nurodyti šio sprendimo 50 punkte, susiję tik su Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalyje numatytos išimties aiškinimu ir taikymu RATP sutarčiai po to, kai buvo priimtas Geležinkelio transporto organizavimo ir reguliavimo įstatymas, kuriame įtvirtintos įvairios su transportu susijusios nuostatos. Šio direktorato raštai Komisijos pirmininko pavaduotojo S. Kallas kabinetui, nurodyti šio sprendimo 50 punkte, kaip ir to paties direktorato 2014 m. lapkričio 24 d. vidaus raštas, yra susiję su veiksmais, kurių reikia imtis dėl Komisijos pateikto šio reglamento išaiškinimo.

52 Aptariami dešimt dokumentų yra Komisijos vidaus dokumentai, susiję su Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies aiškinimu ir su tokio aiškinimo teisiniais padariniais. Šių dokumentų atskleidimas ieškovei, kai bylos, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d.

Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), dar buvo nagrinėjamos Teisingumo Teisme, galėjo tiek neigiamai paveikti gerą teisingumo vykdymą ir teismo proceso vientisumą, tiek pažeisti Komisijos ir kitų šių bylų šalių procesinio lygiateisiškumo principą.

53 Iš tiesų, viena vertus, jeigu aptariami dešimt dokumentų ieškovei būtų atskleisti ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, galėtų būti daromas (net jeigu taip būtų vien visuomenės manymu) išorinis spaudimas teisminei veiklai ir pakenkta diskusijų Teisingumo Teisme sklandumui (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API* ir Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 93 punktą).

54 Kita vertus, aptariamų dešimties dokumentų atskleidimas galėtų paskatinti viešą diskusiją dėl Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies aiškinimo. Tokiomis aplinkybėmis galima kritika Komisijai galėtų paveikti jos ginamą poziciją bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), todėl pažeisti procesinio lygiateisiškumo principą (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 86 punktą). Iš tiesų, jei Komisija būtų turėjusi atskleisti šiuos vidaus dokumentus, ji būtų vienintelė prejudicinio sprendimo priėmimo procedūros tose bylose šalis, kuriai būtų reikėję tai padaryti, ir pastabose Teisingumo Teismui potencialiai galėtų būti priversta atsižvelgti į savo tarnybų vidaus poziciją, nors kitos šalys galėtų ginti savo interesus be išorinės įtakos, o tai iškraipytų būtiną pusiausvyrą tarp šalių Teisingumo Teisme, kuri įtvirtinta procesinio lygiateisiškumo principu (šiuo klausimu žr. 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 87 punktą ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Philip Morris / Komisija*, T-796/14, EU:T:2016:483, 97 ir 98 punktus).

55 Šių išvadų nepaneigia aplinkybė, kad vykstantis teismo procesas, per kurį vėliau priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), buvo prejudicinio sprendimo priėmimo procedūra. Iš tiesų gero teisingumo vykdymo kriterijus ir procesinio lygiateisiškumo principas, kuriais siekiama užtikrinti procesinę pusiausvyrą tarp teismo proceso šalių, užtikrinant šių šalių teisių ir pareigų lygybę, visų pirma kiek tai susiję su įrodymų pateikimo ir rungimosi teisme taisyklėmis (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Ordre des barreaux francophones et germanophones ir kt.*, C-543/14, EU:C:2016:605, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), yra taikomi ir per prejudicinio sprendimo priėmimo procedūras (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Philip Morris / Komisija*, T-796/14, EU:T:2016:483, 97 punktą).

56 Aplinkybė, kad ieškovė nedalyvavo prejudicinio sprendimo priėmimo procedūroje byloje, kurioje vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), taip pat nepaneigia šių išvadų. Iš tiesų informacijos, esančios dešimtyje aptariamų dokumentų, atskleidimas ieškovei leistų pasidalyti ja su trečiaisiais asmenimis arba suteikti jai labai didelį viešumą. Tokiu atveju kitos minėtos procedūros šalys galėtų per šią procedūrą ja remtis prieš Komisiją.

57 Taigi Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad šio sprendimo 50 punkte nurodytų dešimties dokumentų atskleidimas galėtų pakenkti teismo proceso apsaugai.

58 Antra, ginčijamame sprendime Komisija taip pat iš dalies atsisakė leisti susipažinti su dešimčia jos dokumentų dėl to, kad šių dokumentų neatskleistų dalių atskleidimas neigiamai paveiktų šalių poziciją ir diskusijų sklandumą vykdomuose teismo procesuose bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237).

59 Dešimt aptariamų dokumentų – tai: 2010 m. liepos 27 d., 2010 m. rugsėjo 27 d., 2012 m. rugsėjo 7 d. ir 2013 m. balandžio 9 d. Mobilumo ir transporto generalinio direktorato raštai Komisijos teisės tarnybai, Komisijos pirmininko pavaduotojo S. Kallas kabinetui ir RATP, 2010 m. rugpjūčio 11 d. Teisės tarnybos raštas, skirtas šiam direktoratui, du 2010 m. spalio 25 ir 28 d. Komisijos raštai Prancūzijos

valdžios institucijoms, 2012 m. liepos 27 d. ir 2013 m. birželio 5 d. šio Komisijos pirmininko pavaduotojo raštai RATP ir 2012 m. rugsėjo 24 d. šio direktorato susirašinėjimas su Komisijos teisės tarnyba.

60 Pirma, kalbant apie 2010 m. liepos 27 d., 2010 m. rugsėjo 27 d., 2012 m. rugsėjo 7 d. ir 2013 m. balandžio 9 d. Mobilumo ir transporto generalinio direktorato raštus Komisijos teisės tarnybai, Komisijos pirmininko pavaduotojo S. Kallas kabinetui ir RATP, 2010 m. rugpjūčio 11 d. Teisės tarnybos raštą, skirtą šiam direktoratui, 2010 m. spalio 28 d. Komisijos raštą Prancūzijos valdžios institucijoms ir 2012 m. rugsėjo 24 d. šio direktorato susirašinėjimą su Komisijos teisės tarnyba, reikia konstatuoti, kad šių dokumentų dalys, kurios ieškovei nebuvo atskleistos, yra susijusios su asmeninio pobūdžio duomenimis, kurie neturi būti atskleisti (ieškovė to neginčija), pavyzdžiui, parašais, arba jose išdėstyta Komisijos, Prancūzijos Respublikos ar RATP pozicija dėl Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies aiškinimo ir dėl to, ar šios nuostatos buvo laikomasi Prancūzijos Respublikai suteikiant eksploatavimo teises RATP.

61 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su informacija apie Komisijos pateiktą Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies taikymo srities aiškinimą ir išvadas, kurias ji tuo remdamasi daro, atsižvelgiant į šio sprendimo 53 ir 54 punktuose išdėstytus motyvus, ji teisingai nusprendė, kad šios informacijos atskleidimas galėjo leisti daryti (net jeigu taip būtų vien visuomenės manymu) išorinį spaudimą teisminei veiklai ir pakenkti diskusijų Teisingumo Teisme sklandumui. Šis atskleidimas galėjo paskatinti viešą diskusiją dėl minėtos nuostatos aiškinimo, o Komisijai galimai išreikšta kritika galėjo turėti įtakos jos ginamai pozicijai bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237). Tuo atveju, jei Komisija būtų turėjusi atskleisti šiuos dokumentus, ji būtų vienintelė prejudicinio sprendimo priėmimo procedūros šalis, kuri būtų turėjusi tai padaryti, o tai galėtų iškreipti būtiną pusiausvyrą tarp šalių Teisingumo Teisme, kuri įtvirtinta procesinio lygiateisiškumo principu.

62 Be to, dėl aiškinimo, susijusio su Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies taikymo sritimi, kurį Prancūzijos Respublika ar RATP pateikė šio sprendimo 60 punkte nurodytuose dokumentuose, neatskleidimo reikia pažymėti, kad ir Prancūzijos Respublika, ir RATP buvo šalys bylose, kuriose vėliau priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237).

63 Taigi Prancūzijos Respublikos ir RATP aiškinimo atskleidimas galėjo pažeisti procesinio lygiateisiškumo principą. Šios šalys galėtų manyti, kad jos turės laikytis Komisijoje išreikštų savo pozicijų, įstodamos Teisingumo Teisme į bylas, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), nors kitos šių bylų šalys Teisingumo Teisme galėtų ginti savo interesus, nepriklausomai nuo bet kokios išorinės įtakos.

64 Vadinasi, Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad dėl šio sprendimo 60 punkte nurodytų dokumentų atskleidimo galėtų būti pakenkta teismo proceso apsaugai.

65 Kita vertus, antra, kalbant apie 2010 m. spalio 25 d. Komisijos rašto Prancūzijos valdžios institucijoms ir 2012 m. liepos 27 d. ir 2013 m. birželio 5 d. Komisijos pirmininko pavaduotojo S. Kallas raštų, skirtų RATP, neatskleistus fragmentus, išskyrus susijusius su asmeninio pobūdžio duomenimis, reikia konstatuoti, kad jie nėra tiesiogiai susiję su tuo, kaip Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalį aiškino Komisija, Prancūzijos Respublika ar RATP, ar su šio aiškinimo teisinėmis pasekmėmis. Šie neatskleisti fragmentai nėra tiesiogiai susiję su klausimais, kurie yra prejudicinio sprendimo priėmimo procedūros dalykas bylose, kuriose vėliau priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237). Todėl šio neatskleidimo negalima pateisinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos taikymu.

66 Taigi šis kaltinimas yra pagrįstas tiek, kiek jis susijęs su šio sprendimo 65 punkte nurodytų dokumentų neatskleistais fragmentais, išskyrus susijusius su asmeninio pobūdžio duomenimis, todėl ginčijamą sprendimą reikia panaikinti, kiek juo iš dalies atsisakoma leisti su jais susipažinti.

– Dėl galimybės susipažinti su Prancūzijos Respublikos parengtais dokumentais

67 Dėl Prancūzijos Respublikos parengtų dokumentų neatskleidimo pirmiausia reikia pažymėti, kad nagrinėjami dokumentai – tai: 2010 m. birželio 3 d. už transportą atsakingo Prancūzijos valstybės sekretoriaus raštas Komisijos pirmininko pavaduotojui S. Kallas, 2010 m. gruodžio 23 d. Prancūzijos valdžios institucijų raštas dėl Reglamento Nr. 1370/2007 taikymo, kuriuo atsakoma į 2010 m. spalio 25 d. Komisijos laišką, to rašto priedai ir 2012 m. sausio 6 d. Prancūzijos valdžios institucijų raštas, kuriuo atsakoma į 2011 m. spalio 28 d. Komisijos laišką.

68 Toliau reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį valstybė narė gali prieštarauti tam, kad institucija atskleistų jos parengtą dokumentą tik jeigu ji savo prieštaravimą grindžia išimtimis, numatytomis minėto reglamento 4 straipsnio 1–3 dalyse. Todėl, vykstant sprendimo atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais priėmimo procedūrai, institucija turi įsitikinti, kad tokie motyvai egzistuoja, ir juos nurodyti pasibaigus procedūrai priimtame sprendime (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, 99 punktą; 2012 m. birželio 21 d. Sprendimo *IFAW Internationaler Tierschutz – Fonds / Komisija*, C-135/11 P, EU:C:2012:376, 62 punktą ir 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisij*a, T-344/15, EU:T:2017:250, 41 punktą).

69 Institucija, į kurią kreiptasi, neturi išsamiai įvertinti atitinkamos valstybės narės sprendimo prieštarauti, vykdydama išsamesnę kontrolę nei paprastas patikrinimas, ar yra nurodyti motyvai, kuriuose daroma nuoroda į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatytas išimtis (2012 m. birželio 21 d. Sprendimo *IFAW Internationaler Tierschutz – Fonds / Komisija*, C-135/11 P, EU:C:2012:376, 63 punktas ir 2018 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe / Komisija*, T-545/11 RENV, EU:T:2018:817, 44 punktas).

70 Vis dėlto vykdydama pareigą atlikti rūpestingą tyrimą institucija turi patikrinti, ar paaiškinimai, kuriuos valstybė narė pateikė, atsisakydama atskleisti savo dokumentus, jai atrodo *prima facie* pagrįsti (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, T-344/15, EU:T:2017:250, 54 punktą ir 2018 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Stichting Greenpeace Nederland ir PAN Europe / Komisija*, T-545/11 RENV, EU:T:2018:817, 44 punktą). Institucijai svarbu patikrinti, ar, atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes ir taikytinas teisės normas, valstybės narės grindžiant prieštaravimą pateikti motyvai gali iš pirmo žvilgsnio pateisinti tokį atsisakymą, taigi, ar šie motyvai leidžia minėtai institucijai prisiimti Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje jai numatytą atsakomybę. Reikia vengti, kad institucija priimtų sprendimą, kurį ji laiko nepagrįstu, nors yra jo autorė ir atsako už jo teisėtumą (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, T-344/15, EU:T:2017:250, 46 ir 47 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

71 Ginčijamame sprendime Komisija nurodė, kad, pasikonsultavus su Prancūzijos valdžios institucijomis, tapo aišku, kad jos ir toliau prieštarauja dėl jų dokumentų atskleidimo, motyvuodamos tuo, kad toks atskleidimas pažeistų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką. Ji pažymėjo, kad Prancūzijos valdžios institucijos manė, jog šiuose dokumentuose keliami klausimai buvo glaudžiai susiję su teisiniais klausimais, kuriuos Italijos Valstybės Taryba pateikė bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237) ir kurios dar buvo nagrinėjamos Teisingumo Teisme. Komisijos teigimu, šios institucijos konkrečiai laikėsi nuomonės, kad nagrinėjamuose dokumentuose jos aiškino principus, nustatytus Reglamento Nr. 1370/2007 5 straipsnyje ir 8 straipsnio 3 dalyje. Ji manė, kad šie

argumentai iš pirmo žvilgsnio pateisina Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje nurodytos išimties, kuria remiasi Prancūzijos valdžios institucijos, taikymą. Todėl atsisakė leisti susipažinti su šiais dokumentais.

72 Taigi, kiek tai susiję su Prancūzijos Respublikos parengtais dokumentais, Komisija savo sprendimą grindė tuo, kad ši rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 dalyse numatyta išimtimi. Be to, Prancūzijos Respublikos pateikti motyvai iš pirmo žvilgsnio gali pateisinti atsisakymą. Iš tiesų, atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes ir ypač į nagrinėjamuose dokumentuose aptariamus klausimus, Prancūzijos Respublikos pozicijos dėl Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies aiškinimo vykstant procedūrai Komisijoje atskleidimas galėjo pažeisti procesinio lygiateisiškumo principą Teisingumo Teismo nagrinėjamose bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237). Iš tiesų, jei ieškovė paviešintų minėtuose dokumentuose esančią informaciją, Prancūzijos Respublika, kuri buvo tose bylose vykdomos prejudicinio sprendimo priėmimo procedūros šalis, potencialiai atsidurtų mažiau palankioje padėtyje, palyginti su kitomis tos procedūros šalimis. Iš anksto žinodamos Prancūzijos Respublikos poziciją, kitos šalys galėtų pakoreguoti ir patikslinti savo argumentus, o tai joms suteiktų sisteminį pranašumą.

73 Todėl Komisija galėjo pagrįstai laikytis nuomonės, kad Prancūzijos Respublikos pateikti paaiškinimai dėl šio sprendimo 67 punkte nurodytų dokumentų atskleidimo jai atrodo *prima facie* pagrįsti.

– Dėl galimybės susipažinti su RATP parengtais dokumentais

74 RATP parengti dokumentai, su kuriais ieškovei nebuvo leista susipažinti – tai trys RATP generalinio direktoriaus raštai: pirmasis – 2012 m. gegužės 22 d. raštas, skirtas Komisijos generaliniam direktoriui, ir jo priedai, antrasis – 2013 m. kovo 28 d. raštas, skirtas Komisijos pirmininkui, ir trečiasis – 2012 m. gegužės 21 d. raštas, skirtas Komisijos pirmininko pavaduotojui S. Kallas. Kiekvienas iš šių raštų yra susijęs su tuo, kaip Komisija aiškina Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies taikymo sritį. Dėl tų pačių motyvų, kaip nurodytieji šio sprendimo 53, 54 ir 61 punktuose, jų atskleidimas būtų leidęs daryti (net jeigu taip būtų vien visuomenės manymu) išorinį spaudimą teisminei veiklai ir būtų pakenkęs diskusijų Teisingumo Teisme sklandumui, taip pat būtų pažeidęs procesinio lygiateisiškumo principą vykstant procesui bylose, kuriose vėliau priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), kuriame dalyvavo RATP.

75 Be to, ginčijamo sprendimo priėmimo dieną tiek ieškinys dėl panaikinimo, tiek prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones (bylos, kuriose vėliau buvo priimta 2018 m. liepos 12 d. Nutartis *RATP / Komisija* (T-250/18 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:458) ir 2019 m. rugsėjo 12 d. Nutartis *RATP / Komisija* (T-250/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:615)) buvo nagrinėjami Bendrajame Teisme ir juose RATP prieštaravo tam, kad prašymo leisti susipažinti pateikėjui būtų iš dalies atskleisti dokumentai, nurodyti šio sprendimo 74 punkte. Šių dokumentų atskleidimas, Komisijos atliktas po to, kai buvo pateiktas prašymas leisti su jais susipažinti, turėtų neigiamos įtakos geram teisingumo vykdymui ir teismo proceso vientisumui, nes toks atskleidimas ginčijamo sprendimo priėmimo momentu Bendrojo Teismo pirmininkui trukdytų veiksmingai sustabdyti šių dokumentų atskleidimą, jeigu jis taip nuspręstų. Be to, toks atskleidimas būtų kliūtis Bendrojo Teismo galimybei veiksmingai išspręsti ginčą dėl sprendimo iš dalies atskleisti aptariamus dokumentus.

76 Taigi Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad šio sprendimo 74 punkte nurodytų dokumentų atskleidimas galėtų pakenkti teismo proceso apsaugai.

77 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas, išskyrus tą jo dalį, dėl neatskleistų fragmentų, kurie nesusiję su asmeninio pobūdžio duomenimis, esančiais 2010 m. spalio 25 d. Komisijos rašte Prancūzijos valdžios institucijoms ir 2012 m. liepos 27 d. bei 2013 m. birželio 5 d. Komisijos pirmininko pavaduotojo S. Kallas raštuose RATP.

Dėl antrojo pagrindo

78 Ieškovė mano, kad net darant prielaidą, jog bylos, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), ir neatskleisti ar iš dalies atskleisti dokumentai yra susiję, dėl viešojo intereso, kurį šių dokumentų atžvilgiu turi tiek viešos, tiek privačios šalys, galimybė su jais susipažinti yra pakankamai reikšminga, kad būtų leista juos atskleisti. Komisija nesutinka su tuo, kad viršesnis viešasis interesas pateisina nagrinėjamų dokumentų atskleidimą.

79 Šiuo aspektu svarbu priminti, kad kai institucija taiko vieną iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, ji privalo įvertinti konkretų interesą, kuris turi būti saugomas neatskleidžiant atitinkamo dokumento, ir bendrąjį interesą, kad su šiuo dokumentu būtų leista susipažinti, atsižvelgiant į naudą, atsirandančią, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1049/2001 2 konstatuojamojoje dalyje, dėl padidėjusio skaidrumo, t. y. didesnio piliečių dalyvavimo priimant sprendimus ir didesnio administracijos teisėtumo, veiksmingumo bei atskaitomybės piliečiui masto demokratinėje sistemoje (žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi, viršesnis viešasis interesas gali pateisinti dokumento, su kuriuo prašoma leisti susipažinti, atskleidimą, nepaisant aplinkybės, kad taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų išimčių.

80 Vis dėlto reikia pažymėti, kad į konkretų interesą, kurį gali turėti prašymo leisti susipažinti su dokumentu, kuris su juo asmeniškai susijęs, pateikėjas, negali būti atsižvelgta kaip į viršesnį viešąjį interesą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies nuostatas (šiuo klausimu žr. 2010 m. spalio 21 d. Sprendimo *Umbach / Komisija*, T-474/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2010:443, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Iš tiesų Reglamento Nr. 1049/2001 tikslas – suteikti visuomenei teisę susipažinti su institucijų dokumentais, o ne nustatyti konkretaus intereso, kurį gali turėti koks nors asmuo, siekdamas galimybės susipažinti su kuriuo nors iš šių dokumentų, apsaugos taisykles (2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43 punktas ir 2018 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Arca Capital Bohemia / Komisija*, T-441/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:899, 80 punktas).

81 Be to, tas, kas tvirtina, kad esama viršesnio viešojo intereso, turi konkrečiai nurodyti aplinkybes, pateisinančias atitinkamų dokumentų atskleidimą. Grynai bendro pobūdžio argumentų nepakanka tam, kad būtų nustatyta, jog viršesnis viešasis interesas yra svarbesnis už priežastis, pateisinančias atsisakymą atskleisti atitinkamus dokumentus (žr. 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

82 Siekdama įrodyti, kad esama viršesnio viešojo intereso atskleisti atitinkamus dokumentus, pirma, ieškovė nurodo, kad viešos ir privačios šalys yra suinteresuotos žinoti tai, kaip Komisija aiškina Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies taikymo sritį. Antra, ji nurodo, kad neatskleidus prašomų dokumentų ji negali, viena vertus, patikrinti kriterijaus, kurį Prancūzijos Respublika taikė, nuspręsdama sudaryti sutartis su SNCF ir RATP pagal minėtą reglamentą ir, kita vertus, sužinoti, ar šis kriterijus buvo taikomas tik jai, ar ir visiems kitiems subjektams arba institucijoms. Tuo remdamasi ji daro išvadą, kad visos šalys, dalyvaujančios viešųjų paslaugų sutarčių, patenkančių į šio reglamento 8 straipsnio 3 dalies b punkto taikymo sritį, sudarymo procedūroje turi teisėtą viešąjį interesą turėti galimybę susipažinti su aptariamais dokumentais. Trečia, ji nurodo, kad turi būti užtikrintas kuo didesnis teisinis saugumas dėl šio reglamento taikymo, todėl turi būti kuo mažiau galimų ginčų dėl to reglamento taikymo datos, kai prašomi dokumentai atskleidžiami. Galiausiai, ketvirta, ji mano, kad minėtų dokumentų neatskleidimas lems nediskriminavimo principo pažeidimą RATP ir kitų ūkio subjektų, kurie suinteresuoti žinoti Komisijos poziciją, atžvilgiu.

83 Atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia priminti, kad, remiantis šio sprendimo 80 punkte nurodyta jurisprudencija, ieškovė negali remtis savo interesu, siekdama įrodyti viršesnio viešojo intereso buvimą. Be to, Komisijos pateiktas Sąjungos teisės nuostatos aiškinimas nėra privalomas, nes išimtinę

kompetenciją pateikti galutinį Sąjungos teisės aiškinimą turi Teisingumo Teismas (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Nuomonės 2/13, EU:C:2014:2454, 246 punktą ir 2019 m. balandžio 30 d. Nuomonės 1/17, EU:C:2019:341, 111 punktą). Taigi Komisijos pateiktas Sąjungos teisės nuostatos aiškinimas, kurio laikomasi ir nacionalinės valdžios institucijos priimtame sprendime, gali būti Teisingumo Teismui pateikto prejudicinio klausimo dalykas, nacionaliniuose teismuose kilus ginčui dėl šio sprendimo. Net jeigu per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo Komisija valstybei narei nurodo, kaip aiškinti Sąjungos teisės nuostatą, šį aiškinimą gali patikrinti Teisingumo Teismas, jei valstybė narė jo nesilaiko. Todėl Komisijos pateiktas Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimas nesuteikia teisinio saugumo ir neįrodyta, kad jis mažina ginčų dėl tos nuostatos taikymo srities skaičių. Be to, tai, kad Komisija neatskleidžia savo pateikto Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies taikymo srities aiškinimo, pakartoto aptariamuose dokumentuose, nelemia skirtingo požiūrio, nes ieškovės padėtis nėra panaši į Prancūzijos Respublikos ir RATP, kurios dalyvavo procedūroje „ES Pilot“, padėtį ir ji buvo prejudicinio sprendimo priėmimo procedūros bylose, kuriose vėliau buvo priimtas 2019 m. kovo 21 d. Sprendimas *Mobit ir Autolinee Toscane* (C-350/17 ir C-351/17, EU:C:2019:237), šalis.

84 Be to, bet kuriuo atveju, nustatant pusiausvyrą šalių, dalyvaujančių viešųjų paslaugų sutarčių, patenkančių į Reglamento Nr. 1370/2007 8 straipsnio 3 dalies b punkto taikymo sritį, sudarymo procedūroje, interesas žinoti, kaip Komisija aiškina šios nuostatos taikymo sritį, negali būti laikomas svarbesniu už Komisijos ir Teisingumo Teismo interesą, kad būtų užtikrintas procesinio lygiateisiškumo principo laikymasis ir geras teisingumo vykdymas.

85 Taigi ieškovė neįrodė, kad esama viršesnio viešojo intereso atskleisti prašomus dokumentus.

86 Galiausiai, kiek pateikdama antrąjį pagrindą ieškovė laikosi nuomonės, jog atsižvelgiant į tai, kad egzistuoja akivaizdus viešasis interesas, dėl kurio turėjo būti leista susipažinti su dokumentais, ir tai, kad Komisija pakankamai nemotyvavo savo sprendimo netaikyti šios išimties, ginčijamas sprendimas buvo priimtas nenurodant pakankamų motyvų, reikia priminti, kad pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia skirti nuo kaltinimų, kuriais kvestionuojamas ginčijamo sprendimo pagrįstumas (žr. šio sprendimo 21 punktą). Todėl, kiek ieškovė grįsdama antrąjį pagrindą remiasi motyvavimo nepakankamumu, reikia konstatuoti, kad šis kaltinimas turi būti atmestas kaip netinkamas.

87 Bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į šio sprendimo 19–21 punktuose nurodytos pareigos motyvuoti apimtį, reikia konstatuoti, kad Komisija ginčijamame sprendime pakankamai motyvavo priežastis, dėl kurių padarė išvadą, kad nėra viršesnio viešojo intereso atskleisti aptariamus dokumentus.

88 Iš tikrųjų ginčijamame sprendime Komisija laikėsi nuomonės, kad ieškovės nurodytas interesas buvo jos pačios interesas, į kurį nebuvo galima atsižvelgti, ir kad šiuo atveju nebuvo viršesnio viešojo intereso, kuris būtų svarbesnis už interesą apsaugoti teismo procesus, kaip numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje. Be to, šią Komisijos išvadą ieškovė galėjo ginčyti Bendrajame Teisme, kaip matyti iš antrojo pagrindo, o Bendrasis Teismas gali priimti sprendimą šiuo klausimu, kaip matyti iš šio sprendimo 79–85 punktuose pateikto vertinimo.

89 Vadinasi, nepakankamu motyvavimu grindžiamą kaltinimą taip pat reikia atmesti, todėl turi būti atmestas visas antrasis pagrindas.

90 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia iš dalies patenkinti šį ieškinį ir atitinkamai panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jame iš dalies atsisakyta leisti susipažinti su duomenimis, kurie nėra asmeninio pobūdžio, esančiais 2010 m. spalio 25 d. Komisijos rašte Prancūzijos valdžios institucijoms ir 2012 m. liepos 27 d. ir 2013 m. birželio 5 d. Komisijos pirmininko pavaduotojo S. Kallas raštuose RATP.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

91 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalį, jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Bendrasis Teismas nusprendžia, kaip turi būti paskirstytos išlaidos.

92 Šiuo atveju reikia nuspręsti, kad Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir vieną penktadalį ieškovės bylinėjimosi išlaidų. Ieškovė padengia keturis penktadalius savo bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2018 m. birželio 7 d. Europos Komisijos sprendimą, kuriuo iš dalies ar visiškai atsisakyta leisti *Compañía de Tranvías de la Coruña, SA* susipažinti su dokumentais, susijusiais su Prancūzijos Respublikai perduota Komisijos nuomone dėl metro linijų sutarties galiojimo iki 2039 m., kiek jame iš dalies atsisakyta leisti susipažinti su duomenimis, kurie nėra asmeninio pobūdžio, esančiais 2010 m. spalio 25 d. Komisijos rašte Prancūzijos valdžios institucijoms ir 2012 m. liepos 27 d. ir 2013 m. birželio 5 d. Komisijos pirmininko pavaduotojo S. Kallas raštuose RATP.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Priteisti iš Komisijos padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir vieną penktadalį *Compañía de Tranvías de la Coruña* bylinėjimosi išlaidų.**

4. **Priteisti iš *Compañía de Tranvías de la Coruña* padengti keturis penktadalius savo bylinėjimosi išlaidų**.

Frimodt Nielsen Kreuschitz Półtorak

Paskelbtas 2020 m. vasario 6 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas
E. Coulon